Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

z 19. decembra 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Aproximácia právnych predpisov – Zodpovednosť za chybné výrobky – Smernica 85/374/EHS – Článok 3 ods. 1 – Pojem ‚výrobca' – Pojem ‚osoba, ktorá sa uvádza ako výrobca' – Podmienky – Dodávateľ, ktorého meno sa čiastočne zhoduje s menom výrobcu a ochrannou známkou uvedenou na výrobku výrobcom"

Vo veci C-157/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko) zo 6. marca 2023 a doručený Súdnemu dvoru 13. marca 2023, ktorý súvisí s konaním:

Ford Italia SpA

proti

ZP,

Stracciari SpA,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda štvrtej komory I. Jarukaitis, vykonávajúci funkciu predsedu piatej komory, sudcovia D. Gratsias (spravodajca) a E. Regan,

generálny advokát: M. Campos Sánchez-Bordona,

tajomník: C. Di Bella, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 8. februára 2024,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Ford Italia SpA, v zastúpení: M. Manfredonia, avvocato,

– Stracciari SpA, v zastúpení: L. Landuzzi, avvocato,

– Európska komisia, v zastúpení: G. Gattinara a F. Thiran, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: taliančina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 18. apríla 2024,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 ods. 1 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, 1985, s. 29; Mim. vyd. 15/001, s. 257).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Ford Italia SpA na jednej strane a ZP a spoločnosťou Stracciari SpA na druhej strane vo veci vzniku zodpovednosti za chybné výrobky spoločnosti Ford Italia v nadväznosti na dopravnú nehodu, ktorú utrpel ZP, keď riadil vozidlo značky Ford, ktoré kúpil od spoločnosti Stracciari.

Právny rámec

Právo Únie

3 Štvrté a piate odôvodnenie smernice 85/374 stanovujú:

„Keďže ochrana spotrebiteľa si vyžaduje, aby všetci výrobcovia zapojení do výrobného procesu podliehali zodpovednosti, ak ich konečný výrobok, súčiastka alebo surovina, ktorú dodali, bola chybná; keďže z toho istého dôvodu by sa mala zodpovednosť rozšíriť na dovozcov výrobkov do spoločenstva a na osoby, ktoré sa sami označujú za výrobcov pripojením [uvedením – *neoficiálny preklad*] svojho mena, obchodnej značky [ochrannej známky – *neoficiálny preklad*] alebo iného rozlišovacieho znaku, alebo ktoré dodávajú výrobok neznámeho výrobcu;

keďže v situáciách, kde je za tú istú škodu zodpovedných viacero osôb, si ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby poškodená osoba bola oprávnená požadovať plnú náhradu škody od ktorejkoľvek z nich.“

4 Článok 1 tejto smernice stanovuje, že výrobca je zodpovedný za škodu spôsobenú chybou svojho výrobku.

5 Článok 3 uvedenej smernice znie:

„1. ‚Výrobcom‘ sa označuje výrobca finálneho výrobku, výrobca akejkoľvek suroviny alebo výrobca súčiastky, zároveň ktorákoľvek osoba, ktorá sa uvedením svojho mena, ochrannej značky [ochrannej známky – *neoficiálny preklad*] alebo iného rozlišovacieho znaku uvádza ako jeho výrobca.

2. Bez zníženia úrovne zodpovednosti výrobcu, ktorákoľvek osoba dovážajúca do spoločenstva výrobok na predaj, nájom alebo prenájom, alebo akoukoľvek inou formou distribúcie v rámci obchodovania, sa bude považovať za výrobcu a v zmysle tejto smernice bude zodpovedná ako výrobca.

3. V prípadoch, keď sa nemôže zistiť výrobca výrobku, každý dodávateľ výrobku bude zmluvne považovaný [bude považovaný – *neoficiálny preklad*] za výrobcu, pokiaľ v priebehu príslušného obdobia [v primeranej lehote – *neoficiálny preklad*] nebude informovať poškodenú osobu o totožnosti výrobcu alebo osoby, ktorá mu výrobok dodala. To isté platí v prípade dovezeného výrobku, pokiaľ výrobok neidentifikuje dovozcu v zmysle odseku 2, aj keď je výrobca známy.“

6 Podľa znenia článku 5 tej istej smernice:

„V zmysle ustanovenia tejto smernice, ak sú za tú istú škodu zodpovedné dve alebo viac osôb, mali by byť spoločne i jednotlivo zodpovední bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré sa týkajú oprávnenia na príspevok alebo odvolávania sa [ktoré sa týkajú regresného nároku – *neoficiálny preklad*].“

Talianske právo

7 Smernica 85/374 bola prebratá do talianskeho právneho poriadku prostredníctvom decreto del Presidente della Repubblica n. 224 – Attuazione della direttiva CEE n. 85/374 relativa al ravvicinamento delle disposizioni legislative, regolamentari e amministrative degli Stati membri in materia di responsabilità per danno da prodotti difettosi, ai sensi dell'art. 15 della legge 16 aprile 1987, n. 183 (dekrét prezidenta republiky č. 224 o vykonávaní smernice 85/374/EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky, podľa článku 15 zákona č. 183 zo 16. apríla 1987) z 24. mája 1988 (GURI č. 146 z 23. júna 1988, ďalej len „dekrét č. 224/1988“).

8 Článok 3 tohto dekrétu, nazvaný „Výrobca“, vo svojom odseku 1 stanovuje, že výrobcom je výrobca finálneho výrobku alebo jednej z jeho súčiastok alebo výrobca suroviny. Okrem toho podľa odseku 3 toho článku za výrobcu sa považuje tiež osoba, ktorá sa uvedením svojho mena, svojej ochrannej známky alebo iného rozlišovacieho znaku na výrobku alebo na jeho obale uvádza ako jeho výrobca.

9 Článok 4 uvedeného dekrétu, ktorý sa týka zodpovednosti dodávateľa, v odseku 1 stanovuje, že v prípadoch, keď výrobcu nemožno určiť, dodávateľ, ktorý distribuoval výrobok v rámci obchodnej činnosti, zodpovedá rovnako, ak neoznámil poškodenému v lehote troch mesiacov od požiadania totožnosť a adresu výrobcu alebo osoby, ktorá mu výrobok dodala. Odsek 5 tohto článku uvádza, že tretia osoba označená za výrobcu alebo predchádzajúceho dodávateľa môže vstúpiť do konania a že žalovaný dodávateľ môže byť zbavený zodpovednosti, ak sa označená osoba zúčastní na konaní a nenamietne proti takému označeniu.

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Dňa 4. júla 2001 ZP kúpil motorové vozidlo značky Ford (ďalej len „predmetné vozidlo“) od spoločnosti Stracciari, ktorá je predajcom tejto značky so sídlom v Taliansku.

11 Predmetné vozidlo bolo vyrobené spoločnosťou Ford WAG so sídlom v Nemecku a potom dodané spoločnosti Stracciari prostredníctvom spoločnosti Ford Italia, ktorá v Taliansku distribuuje vozidlá vyrobené spoločnosťou Ford WAG. Ford WAG a Ford Italia patria k tej istej skupine podnikov.

12 Dňa 27. decembra 2001 bol ZP účastníkom dopravnej nehody, počas ktorej nefungoval airbag, ktorým bolo predmetné vozidlo vybavené.

13 Dňa 8. januára 2004 podal ZP proti spoločnostiam Stracciari a Ford Italia žalobu na Tribunale di Bologna (Všeobecný súd Bologna, Taliansko), ktorou sa domáhal, aby im bola uložená povinnosť nahradiť škodu, ktorú údajne utrpel z dôvodu chyby tohto vozidla.

14 Pred týmto súdom Ford Italia tvrdila, že predmetné vozidlo nevyrobila. Bola len jeho dodávateľom, pričom výrobcom bola Ford WAG. Ford Italia tiež tvrdila, že na faktúre za predaj predmetného vozidla uviedla, že Ford WAG bola jeho výrobcom, a z tohto dôvodu v prejednávanej veci samotná Ford Italia nemohla byť považovaná za tohto výrobcu v súlade s článkom 3 ods. 3 smernice 85/374, ani nemohla prebrať zodpovednosť, ktorá vznikla výrobcovi na základe tejto smernice.

15 Rozhodnutím z 5. novembra 2012 Tribunale di Bologna (Všeobecný súd Bologna) rozhodol, že mimozmluvná zodpovednosť spoločnosti Ford Italia vznikla z dôvodu výrobnej chyby airbagu, ktorým bolo vybavené predmetné vozidlo.

16 Ford Italia napadla toto rozhodnutie na Corte d'appello di Bologna (Odvolací súd Bologna, Taliansko).

17 Na podporu svojho odvolania Ford Italia tvrdila, že prvostupňový súd sa nesprávne domnieval, že jej prináleží dovolávať sa zodpovednosti výrobcu prostredníctvom návrhu na pristúpenie do konania, aby mohla byť sama zbavená zodpovednosti. Okrem toho prvostupňový súd rozhodol nad rámec petitu, keďže bola odsúdená ako dodávateľ predmetného vozidla, hoci ZP navrhol, aby bola odsúdená ako výrobca tohto vozidla.

18 Rozsudkom z 21. decembra 2018 Corte d'Appello di Bologna (Odvolací súd Bologna) zamietol odvolanie spoločnosti Ford Italia z dôvodu, že spoločnosti Ford Italia bola ako dodávateľovi správne pripísaná rovnaká zodpovednosť ako výrobcovi, keďže jej postavenie malo byť „prirovnané k postaveniu nespochybniteľného výrobcu". Keďže Ford Italia nenavrhla pribrať do konania na strane žalovaného Ford WAG, nemohla tvrdiť, že jej zodpovednosť je vylúčená v súlade s článkom 3 ods. 3 prvou vetou smernice 85/374.

19 Ford Italia podala proti tomuto rozsudku kasačný opravný prostriedok na Corte suprema di Cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko), ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.

20 Na podporu tohto opravného prostriedku Ford Italia kritizuje riešenie, ktoré vnútroštátny súd vydal v porovnateľnej veci, v ktorej bola zodpovednosť spoločnosti Ford WAG ako výrobcu rozšírená na Ford Italia. Vnútroštátny súd totiž v podstate rozhodol, že podľa článku 3 ods. 3 dekrétu č. 224/1988, ktorým bol do talianskeho právneho poriadku prebratý článok 3 ods. 1 smernice 85/374, sa na účely objektívnej zodpovednosti za chybné výrobky musí dodávateľ takéhoto výrobku považovať za výrobcu, ak sa jeho ochranná známka alebo obchodné meno a ochranná známka alebo obchodné meno výrobcu úplne alebo z veľkej časti zhodujú a výrobok sa uvádza na trh pod touto ochrannou známkou.

21 Vnútroštátny súd sa však pýta na presný rozsah výrazu „uvedením svojho mena", ktorý sa nachádza v článku 3 ods. 3 dekrétu č. 224/1988 a v článku 3 ods. 1 smernice 85/374.

22 V podstate sa pýta, či rozšírenie zodpovednosti výrobcu na dodávateľa je tak obmedzené na prípad, keď „uvedenie“ spočíva v tom, že dodávateľ materiálne vytlačí svoje meno, svoju ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak na výrobok, v úmysle využiť zámenu medzi jeho identitou a identitou výrobcu, alebo či je toto rozšírenie uplatniteľné aj vtedy, ak existuje jednoduchá zhoda identifikačných údajov, ako je to v prejednávanej veci.

23 Za týchto podmienok Corte suprema di cassazione (Najvyšší kasačný súd, Taliansko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Je v súlade s článkom 3 ods. 1 [smernice 85/374] – a v prípade, že nie je, z akého dôvodu s ním nie je v súlade – výklad, ktorý rozširuje zodpovednosť výrobcu na dodávateľa, hoci dodávateľ fyzicky neuviedol svoje meno, ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak na výrobku, len preto, lebo meno, ochranná známka alebo iný rozlišovací znak dodávateľa sú úplne alebo čiastočne zhodné s menom, ochrannou známkou alebo iným rozlišovacím znakom výrobcu?“

O návrhu na opätovné otvorenie ústnej časti konania

24 Podaním doručeným do kancelárie Súdneho dvora 29. apríla 2024 po prednesení návrhov generálneho advokáta Ford Italia požiadala o opätovné otvorenie ústnej časti konania podľa článku 83 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.

25 Na podporu svojho návrhu Ford Italia v podstate uvádza existenciu skutočnosti „novej v procesnej diskusii, ale nie novej v spise vo veci“, ktorá sa týka okamihu, kedy sa spotrebiteľ dozvedel o totožnosti skutočného výrobcu predmetného vozidla. Generálny advokát túto okolnosť vo svojich návrhoch, ktoré sa teda zakladajú na nesprávnom opise skutkových okolností, zanedbal.

26 Treba pripomenúť na jednej strane to, že ani podľa Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, ani podľa rokovacieho poriadku dotknuté osoby uvedené v článku 23 Štatútu nemajú možnosť podať pripomienky v reakcii na návrhy prednesené generálnym advokátom. Na druhej strane podľa článku 252 druhého odseku ZFEÚ generálny advokát konajúci nestranne a nezávisle predkladá na verejných pojednávaniach odôvodnené návrhy v prípadoch, ktoré si v súlade so Štatútom Súdneho dvora Európskej únie vyžadujú jeho účasť. Súdny dvor nie je viazaný ani týmito návrhmi, ani odôvodnením, na základe ktorého k nim generálny advokát dospel. V dôsledku toho nesúhlas dotknutej osoby s návrhmi generálneho advokáta nemôže sám osebe predstavovať dôvod na opätovné začatie ústnej časti konania, a to bez ohľadu na otázky, ktoré generálny advokát v týchto návrhoch skúma [rozsudok zo 6. októbra 2021, W.Ż. (Senát Najvyššieho súdu pre mimoriadne preskúmanie a veci verejné – Vymenovanie), C-487/19, EU:C:2021:798, body 62 a 63, ako aj citovaná judikatúra].

27 Okrem toho podľa článku 83 svojho rokovacieho poriadku Súdny dvor môže kedykoľvek po vypočutí generálneho advokáta rozhodnúť o opätovnom začatí ústnej časti konania, najmä ak usúdi, že nemá dostatok informácií, alebo ak účastník konania uviedol po skončení tejto časti konania novú skutočnosť, ktorá môže mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie Súdneho dvora, alebo ak sa má vo veci rozhodnúť na základe tvrdenia, o ktorom sa dotknuté osoby nemali možnosť vyjadriť.

28 V prejednávanej veci sa však Súdny dvor domnieva, že má k dispozícii všetky informácie potrebné na rozhodnutie. Okrem toho z návrhu spoločnosti Ford Italia na opätovné začatie ústnej časti konania nevyplýva, že by táto vec mala byť rozhodnutá na základe tvrdenia, ku ktorému sa

dotknuté osoby nevyjadrili, ani neobsahuje novú skutočnosť, ktorá by mohla mať rozhodujúci vplyv na rozhodnutie, ktoré má Súdny dvor v tejto veci vydať. Za týchto podmienok Súdny dvor po vypočutí generálneho advokáta konštatuje, že nie je potrebné nariadiť opätovné začatie ústnej časti konania.

O prejudiciálnej otázke

29 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 ods. 1 smernice 85/374 vykladať v tom zmysle, že dodávateľ chybného výrobku sa má považovať za „osobu, ktorá sa uvádza ako výrobca“ tohto výrobku, ak tento dodávateľ na uvedený výrobok fyzicky neuviedol svoje meno, svoju ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak, ale ochranná známka, ktorú na tento výrobok uviedol výrobca, sa zhoduje jednak s menom uvedeného dodávateľa alebo s jeho rozlišovacím prvkom a jednak s menom výrobcu.

30 Na úvod treba zdôrazniť, že smernica 85/374 v bodoch, ktoré upravuje, smeruje k úplnému zosúladeniu zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, a teda že rozsah voľnej úvahy, ktorú členské štáty majú pri úprave zodpovednosti za chybné výrobky, je plne vymedzený samotnou smernicou a musí byť odvodený z jej znenia, účelu a štruktúry (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. januára 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, body 22 a 23).

31 V tomto ohľade je namieste konštatovať, že osoby, voči ktorým má spotrebiteľ právo podať žalobu z dôvodu režimu zodpovednosti ustanoveného smernicou 85/374, sú vymenované v jej článkoch 1 a 3. Keďže táto smernica smeruje – ako vyplýva z predchádzajúceho bodu – k úplnému zosúladeniu v bodoch, ktoré upravuje, musí sa vymenovanie osôb uvedených v jej článkoch 1 a 3 považovať za taxatívne (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. januára 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, body 32 a 33).

32 Pokiaľ ide o znenie týchto ustanovení, článok 1 smernice 85/374 pripisuje výrobcovi zodpovednosť za chybné výrobky, zatiaľ čo článok 3 ods. 1 tejto smernice definuje pojem „výrobca“ tak, že označuje najmä výrobcu konečného výrobku, výrobcu suroviny alebo výrobcu súčiastky.

33 Hoci sa podľa článku 1 smernice 85/374 normotvorca Únie rozhodol pripísať v zásade výrobcovi zodpovednosť za škodu spôsobenú jeho chybnými výrobkami, článok 3 tejto smernice medzi profesionálmi, ktorí sa podieľali na procese výroby a uvádzania predmetného výrobku na trh, uvádza tých, ktorí tiež môžu niesť zodpovednosť zavedenú uvedenou smernicou (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. januára 2006, Skov a Bilka, C-402/03, EU:C:2006:6, body 29 a 30).

34 V tejto súvislosti treba konštatovať, že článok 3 ods. 1 smernice 85/374 v podstate uvádza alternatívu, ktorej len prvá časť sa vzťahuje na osobu, ktorá sa aspoň čiastočne podieľa na procese výroby predmetného výrobku. Druhá časť alternatívy naopak označuje osobu, ktorá sa uvádza ako výrobca tým, že na tento výrobok uvedie svoje meno, ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 26).

35 Z jasného a jednoznačného znenia tohto článku 3 ods. 1 teda vyplýva, že účasť osoby, ktorá sa uvádza ako výrobca v rámci výroby výrobku, nie je nevyhnutná na to, aby sa táto osoba považovala za „výrobcu“ v zmysle uvedeného ustanovenia (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 27).

36 V dôsledku uvedeného osoba, akou je v prejednávanej veci odvolateľka vo veci samej, ktorá nevyrába vozidlá, ale obmedzuje sa na ich kúpu od výrobcu týchto vozidiel na účely ich distribúcie v inom členskom štáte, môže byť považovaná za „výrobcu“ v zmysle článku 1 smernice 85/374, ak sa v súlade s článkom 3 ods. 1 tejto smernice prezentovala ako výrobca tým, že na predmetné vozidlo uviedla svoje meno, svoju ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak.

37 Osoba, ktorá sa uvádza ako výrobca tým, že na dotknutý výrobok uvedie svoje meno, ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak, vyvoláva dojem, že sa podieľa na výrobnom procese alebo že zaň preberá zodpovednosť. Používanie týchto označení teda znamená, že táto osoba využíva svoju povesť s cieľom zatraktívniť tento výrobok v očiach spotrebiteľov, čo odôvodňuje, že na oplátku môže niesť zodpovednosť za takéto použitie (rozsudok zo 7. júla 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 34).

38 Spor vo veci samej však otvára otázku zodpovednosti oficiálneho distribútora chybného výrobku v Taliansku, a teda v prejednávanej veci spoločnosti Ford Italia, ktorá sama osebe na tento výrobok fyzicky neuviedla svoje meno, svoju ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak, keďže ochranná známka uvedená na tomto výrobku, a to Ford, bola uvedená počas výrobného procesu tohto výrobku a zodpovedá menu výrobcu tohto výrobku. Treba teda overiť, či skutočnosť, že táto ochranná známka zodpovedá tiež rozlišovaciemu prvku mena tohto distribútora, postačuje na to, aby tento distribútor mohol byť kvalifikovaný ako „osoba, ktorá sa uvádza ako výrobca“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 85/374.

39 V tejto súvislosti je pravda, že vzhľadom na to, že znenie tohto ustanovenia odkazuje na osobu, „ktorá sa uvádza ako výrobca“ „uvedením“ svojho mena, ochrannej známky alebo iného rozlišovacieho znaku na výrobok, môže naznačovať, že táto kvalifikácia je podmienená aktívnym postupom tejto osoby spočívajúcim v tom, že sama uvádza takýto údaj na predmetný výrobok.

40 Na jednej strane však treba uviesť, že tento odkaz sa týka, ako bolo uvedené v bode 37 tohto rozsudku, predovšetkým konania osoby, ktorá používa uvedenie svojho mena, svojej ochrannej známky alebo iného rozlišovacieho znaku na výrobok, aby vyvolala dojem, že je zapojená do výrobného procesu alebo zaň preberá zodpovednosť.

41 Z tohto hľadiska, ak táto osoba dodá predmetný výrobok, nie je podstatné, či sama fyzicky uviedla na predmetný výrobok takúto poznámku, alebo že jej meno obsahuje poznámku, ktorú na výrobok uviedol výrobca a ktorá zodpovedá jeho menu. V týchto dvoch prípadoch totiž dodávateľ využíva zhodu medzi predmetnou poznámkou a svojím vlastným obchodným menom, aby sa spotrebiteľovi prezentoval ako osoba zodpovedná za kvalitu výrobku a vyvolal u tohto spotrebiteľa dôveru porovnateľnú s dôverou, ktorú by mal, ak by výrobok predával priamo jeho výrobca. V oboch prípadoch sa teda musí považovať za osobu, ktorá „sa uvádza ako výrobca“ v zmysle článku 3 ods. 1 smernice 85/374.

42 Na druhej strane treba pripomenúť, že v súlade s ustálenou judikatúrou je na výklad ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 24. novembra 2022, Cafpi a Aviva assurances, C-691/21, EU:C:2022:926, bod 37 ako aj citovaná judikatúra).

43 V tejto súvislosti z článku 5 smernice 85/374 v spojení so štvrtým a piatym odôvodnením tejto smernice vyplýva, že normotvorca Únie prijal široký výklad pojmu „výrobca“ s cieľom chrániť spotrebiteľa (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 31).

44 Zo štvrtého odôvodnenia smernice 85/374 totiž vyplýva, že normotvorca Únie zohľadnil skutočnosť, že ochrana spotrebiteľa vyžaduje, aby zodpovednosť „každej osoby“, ktorá sa uvádza ako výrobca tým, že uvedie svoje meno, ochrannú známku alebo akýkoľvek iný rozlišovací znak na výrobku, bola založená na rovnakom základe ako zodpovednosť „skutočného“ výrobcu. Okrem toho z článku 5 tejto smernice v spojení s jej piatym odôvodnením vyplýva, že zodpovednosť osoby, ktorá sa uvádza ako výrobca, sa neodlišuje od zodpovednosti, ktorá prislúcha „skutočnému“ výrobcovi, a že spotrebiteľ sa môže slobodne rozhodnúť, či bude požadovať plnú náhradu škody od kohokoľvek z nich, keďže ich zodpovednosť je spoločná a nerozdielna (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 32).

45 Zdá sa teda, že cieľom článku 3 ods. 1 smernice 85/374 je uľahčiť úlohu spojenú s určením skutočného výrobcu predmetného chybného výrobku. V tejto súvislosti z dôvodovej správy k článku 2 návrhu smernice Komisie z 9. septembra 1976, ktorý bol základom smernice 85/374 a ktorý sa bez podstatnej zmeny stal článkom 3 tejto smernice, vyplýva, že normotvorca Únie sa domnieval, že ochrana spotrebiteľa by nebola dostatočná, ak by distribútor mohol spotrebiteľa „odkázať“ na výrobcu, ktorý nemusí byť spotrebiteľovi známy (pozri v tomto zmysle rozsudok zo 7. júla 2022, Keskinäinen Vakuutusyhtiö Fennia, C-264/21, EU:C:2022:536, bod 33).

46 V dôsledku toho sa článok 3 ods. 1 smernice 85/374 má vykladať vzhľadom na kontext, do ktorého patrí toto ustanovenie, a na cieľ sledovaný právnou úpravou, ktorej je súčasťou, v tom zmysle, že pojem „osoba, ktorá sa uvádza ako výrobca“ v zmysle uvedeného ustanovenia sa nemôže vzťahovať výlučne na osobu, ktorá na výrobok fyzicky uviedla svoje meno, ochrannú známku alebo akýkoľvek iný rozlišovací znak. Dospieť k inému záveru by viedlo k obmedzeniu rozsahu pojmu „výrobca“, a tým k ohrozeniu ochrany spotrebiteľa. Predovšetkým treba konštatovať, že dodávateľ výrobku „sa uvádza ako výrobca“, ak sa meno tohto dodávateľa alebo jeho rozlišovací prvok zhoduje na jednej strane s menom výrobcu a na druhej strane s menom, ochrannou známkou alebo iným rozlišovacím znakom uvedeným výrobcom na výrobku.

47 Keďže však v súlade s článkom 5 smernice 85/374 zodpovednosť osoby, ktorá sa uvádza ako výrobca, a zodpovednosť výrobcu chybného výrobku sú solidárne, založenie zodpovednosti tejto osoby spotrebiteľom nemá vplyv na ustanovenia vnútroštátneho práva týkajúce sa práva podať žalobu, a najmä na ustanovenia, ktoré uvedenej osobe umožňujú založiť zodpovednosť výrobcu chybného výrobku.

48 Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 3 ods. 1 smernice 85/374 sa má vykladať v tom zmysle, že dodávateľ chybného výrobku sa má považovať za „osobu, ktorá sa uvádza ako výrobca“ tohto výrobku, v zmysle tohto ustanovenia, ak tento dodávateľ na uvedený výrobok fyzicky neuviedol svoje meno, svoju ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak, ale ochranná známka, ktorú na tento výrobok uviedol výrobca, sa zhoduje jednak s menom uvedeného dodávateľa alebo s jeho rozlišovacím prvkom a jednak s menom výrobcu.

O trovách

49 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol takto:

Článok 3 ods. 1 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky

sa má vykladať v tom zmysle, že:

že dodávateľ chybného výrobku sa má považovať za „osobu, ktorá sa uvádza ako výrobca“ tohto výrobku, v zmysle tohto ustanovenia, ak tento dodávateľ na uvedený výrobok fyzicky neuviedol svoje meno, svoju ochrannú známku alebo iný rozlišovací znak, ale ochranná známka, ktorú na tento výrobok uviedol výrobca, sa zhoduje jednak s menom uvedeného dodávateľa alebo s jeho rozlišovacím prvkom a jednak s menom výrobcu.

Podpisy